

1972.g. 9. jūlijā

Godātais Dr. Ritmaņa kungs,

Gribētu apjautāties vai pastāv iespēja no Latviešu Fonda saņemt stipendiju pasāktā darba turpināšanai. Jau vairākus gadus esmu pētījusi visus man pieejamos materiālus (dainas, dievturu izdevumus, utt.) lai iepazītos ar latviešu seno gadskārta paražām un izdarībām, kas ar to saistās. Pēdējā mācību gadā Kalifornijas universitātē, piedalījos divosursos: dejas vēsturē un Labāna metodes kustības pierakstīšanas kursā. Šīs divi klases man radīja jaunu ieskatu lasītās vielas izprašanai kā arī ieinteresēja izpētīt latviešu sakrālās dejas aspektus. Uzrakstīju "Pādītes dīdīšanu" (angļu valodā), kas pievienots, bet, ja vēlams, varētu to pārtulkot arī latviski. Šo savu projektu esmu sākusi pētīt sastrādājot ar dejas kritiķi un Kalifornijas universitātes mācības spēku, Olgu Meinardi (Olga Maynard) jo mēģinot pierakstīt un apliecināt to, ka zināmās brazīliešu ciltīs eksistē neeksistējošos materiālus.

Būdamā Nujorkā, šī dāma sazinājās ar Nujorkas pētnieku bibliotēkas darbiniekiem lai tie noskaidro, vai šie materiāli ir pieejami bibliotēkās. Līdz šim, neko neesmu dzirdējusi par šī gājiena rezultātiem.

Pati esmu plaši izmantojusi dievturu izdevuma Labieša rakstus. Stājos sakarā ar tā redakciju, apjautājos par varbūtēju tuvāku informāciju šai lietā, bet saņēmu atbildi, ka tādas neesot. Līdzīgas atbildes man atsūtīja Latviešu bibliotēka Austrālijā, Latviešu grāmatnīca Ohaijo un Andris Vītoliņš Zviedrijā. Pēdējās divi vietas norādīja dažas grāmatas, kurās varētu atrast derīgu informāciju, bet tās esmu jau izlasījusi vai arī tās izpārdotas.

Lasot latviešu laikrakstus, esmu atklājusi, ka neesmu vienīgā, kas interesējas par sakrālām dejām. Vija Vētra tās izmanto deļā, un pēc Laika ziņām, savu informāciju iegūst interpretējot tautas dziesmas. No raksta satura sapratu, ka viņa sastapusi ar tiem pašiem šķēršļiem pret kuriem es esmu atdūrusies. Tāpat Laikā kāds raksts norāda uz to, ka šajā gadā Arnolds Bālins un J. Kūlis, kas jau ilgāku laiku nodarbojies ar latviešu rituāliem (tā raksta Labietī), izdos grāmatu par šo tematu. Labprāt vēlētos sazināties ar šiem cilvēkiem -- viņu adreses neesmu varējusi sadabūt rokā.

Priecājos, ka pastāv iespēja, ka tikšu tālāk: pārlasot vecos Divreizdivi vākus, atradu norādi, ka Mirdza Lašmane Latvijā ir sakopojusi četras sakrālās kāzu dejas. Diemžēl grāmatas vārds netiek minēts. Informācija aprobežojas ar pierakstītājas vārdu. Patlaban man trūkst līdzekļu iegādāties izpārdotās grāmatas vai to kopijas. Zinu, ka daži materiāli atrodas Skandināvijā Andra Vītoliņa arhīvā un Prof. H. Biezā grāmatu krājumā. Pirms divām dienām noskaidroju, ka Prof. Ligeris franču valodā izdevis etnogrāfijas grāmatu, kur eventuāli varētu atrasties man derīga informācija. Tā kā franciski protu, varētu šo grāmatu izmantot, bet tā maksā \$18.00.

Tā kā pūlos samaksāt pārāk augsto universitātes cenu, man nekas nepaliek pāri atbalstīt savu interesi par sakrālām dejām.

Pagājušā universitātes ceturksnī man piedāvāja 1000 dolāru dāvējumu (grant) šim nolūkam; taču to noraidīja. Es spekulēju, ka latviešu paražu pētīšana amerikāņu sabiedrībai nav pārāk svarīga...

Būtu ļoti pateicīga ja varētu gūt atbalstu -- finansiālu un informācijas -- no Latviešu Fonda lai būtu iespējams grāmatas iegādāties vai izdarīt novilkumus. Mans mērķis ir vairāk gadu tecējumā sakopot šīs dejas, tās pierakstīt akadēmiskā līmenī, ievērojot deju norises un to nolūkus.

Ceru, ka varēsīt man izpalīdzēt.

Patiesā cienā,

Silvija Raiķens